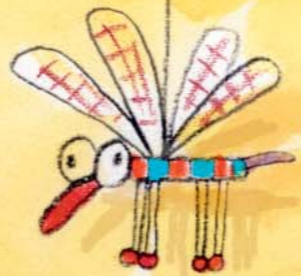
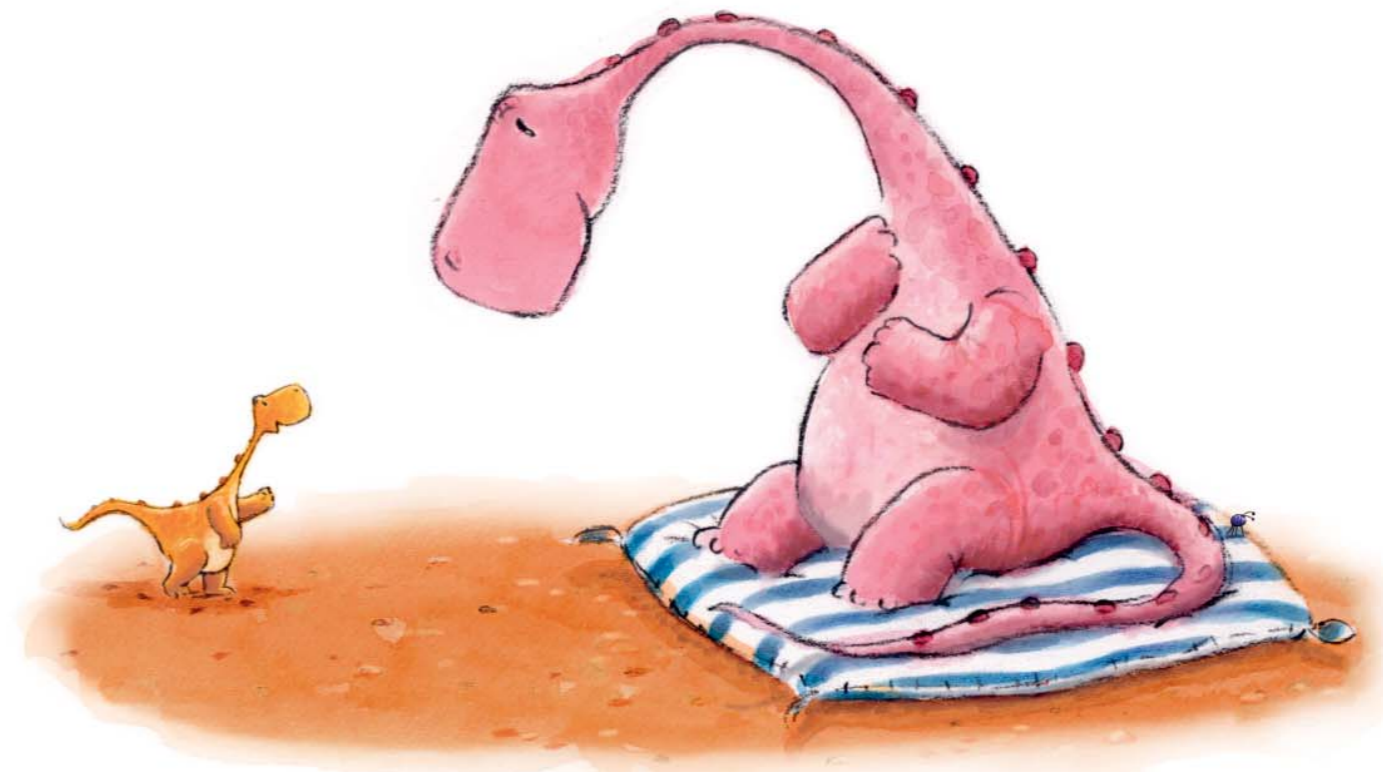

Jeho parťák Hugo se taky tvářil vyděšeně.
„Není ti nic?“ zeptal se Kvido.
„Vlastně je,“ přiznal Hugo. „Hrozně mě děsí
představa, že se na mě budou všichni dívat.
Jako by se mi v bříšku kroutila spousta červíků.“

Kvido vykulil oči. „**Vždyt' jsi takový obr!**“

„To sice ano, ale občas mám i obří strach,“ namítl Hugo.
Zasmáli se a oba na svoje trápení na chvíli zapomněli.
„Když na to budeme dva, třeba se ty strachy o polovinu
zmenší,“ napadlo Kvida. Jenže ani jeden z nich stále
nevěděl, s čím by měli vystoupit.